

A. WPROWADZENIE DO SPRAWOZDANIA FINANSOWEGO

1. INFORMACJE OGÓLNE

RCI Banque S.A. jako Oddział w Polsce, z siedzibą w Warszawie przy ulicy Marynarskiej 13, 02-674 Warszawa, został wpisany do Rejestru Handlowego prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem KRS 0000430770.

RCI Banque S.A. Oddział w Polsce jest oddziałem banku zagranicznego. Kapitał zakładowy banku zagranicznego (RCI Banque S.A. z siedzibą w Paryżu – Republika Francuska) wynosi 100.000.000,00 Euro.

RCI Banque S.A. z Francji sporządza skonsolidowane sprawozdanie finansowe grupy kapitałowej, w skład której wchodzi RCI Banque S.A. Oddział w Polsce jako jednostka zależna.

RCI Banque S.A. Oddział w Polsce został utworzony na czas nieokreślony.

Przedmiot działalności Oddziału obejmuje:

1. Przedmiot przeważającej działalności przedsiębiorcy:
 - 64, 92, Z - pozostałe formy udzielania kredytów;
2. Przedmiot pozostałej działalności przedsiębiorcy:
 - 64, 19, Z - pozostałe pośrednictwo pieniężne;
 - 64, 91, Z - leasing finansowy
 - 64, 99, Z - pozostała finansowa działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana, z wyłączeniem funduszków i ubezpieczeń emerytalnych;
 - 66,19, Z - pozostała działalność wspomagająca usługi finansowe, z wyłączeniem funduszków i ubezpieczeń emerytalnych.

Niniejsze sprawozdanie finansowe sporządzone zostało za okres od dnia 1 stycznia 2022 roku do dnia 31 grudnia 2022 roku i przedstawia dane w złotych polskich („PLN”), a wszystkie wartości, o ile nie wskazano inaczej, podane są w tysiącach złotych. Dane porównawcze obejmują poprzedni rok obrotowy rozpoczęty w dniu 1 stycznia 2021 roku i zakończony 31 grudnia 2021 roku.

2. KONTYNUACJA DZIAŁALNOŚCI

Sprawozdanie zostało sporządzone przy założeniu kontynuowania działalności gospodarczej przez Oddział w dającej się przewidzieć przyszłości, obejmującej okres nie krótszy niż jeden rok od dnia bilansowego, w niezmienionym istotnie zakresie i nieznane są okoliczności wskazujące na zagrożenie kontynuowania działalności.

W 2022 roku i w 2021 roku oraz do dnia podpisania sprawozdania nie nastąpiło połączenie jednostek.

Przeanalizowano okoliczności związane z pandemią COVID-19 i sytuacją na Ukrainie, opisane szerzej w nocie 79 stwierdzono, iż nie mają one wpływu na możliwość kontynuowania działalności Oddziału.

3. PRZYJĘTE ZASADY RACHUNKOWOŚCI

3.1. Format oraz podstawa sporządzania sprawozdania finansowego

Sprawozdanie finansowe RCI Banque S.A. Oddział w Polsce za rok zakończony 31 grudnia 2022 roku sporządzone zostało zgodnie z ustawą z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2021 r. poz. 217 z późniejszymi zmianami) („Ustawa”), wydanymi na jej podstawie przepisami wykonawczymi oraz innymi obowiązującymi przepisami prawa określonymi w następujących aktach prawnych:

- Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 1 października 2010 roku w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków (Dz.U.2019 poz.957 tekst jednolity) („Rozporządzenie w sprawie zasad rachunkowości banków”),
- Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 2008 roku w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków (Dz.U.2020 poz.687) („Rozporządzenie w sprawie zasad tworzenia rezerw”),
- Rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 12 grudnia 2001 roku w sprawie szczegółowych zasad uznawania, metod wyceny, zakresu ujawniania i sposobu prezentacji instrumentów finansowych (Dz.U. z 2017 r. poz. 277 z późniejszymi zmianami) („Rozporządzenie w sprawie uznawania, wyceny, ujawniania i prezentacji instrumentów finansowych”),
- Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 11 sierpnia 2011 r. w sprawie określenia wzorcowego planu kont dla banków (Dz.U. 2019 poz. 946) („Rozporządzenie w sprawie wzorcowego planu kont”),
- Ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo Bankowe (Dz.U. 2020 poz. 1896 z późniejszymi zmianami) („Prawo Bankowe”).

W sprawach nieuregulowanych przepisami powyższych aktów prawnych Oddział stosuje przepisy Międzynarodowych Standardów Sprawozdawczości Finansowej.

3.1.1. Stosowane zasady księgowe

W celu jasnego i rzetelnego przedstawienia sytuacji majątkowej oraz finansowej, Oddział stosuje następujące zasady rachunkowości:

- Zasadę ciągłości,
- Zasadę kontynuacji działania,
- Zasadę memoriału i współmierności przychodów i kosztów,
- Zasadę ostrożnej wyceny,
- Zasadę zakazu kompensaty,
- Zasadę istotności.

Sprawozdanie finansowe zostało przygotowane zgodnie z konwencją kosztu historycznego, która została zmodyfikowana w przypadku:

- aktywów i zobowiązań finansowych (punkt 3.2.2.2).

3.2. Wycena aktywów i pasywów oraz sposób ustalania wyniku finansowego

3.2.1. Środki pieniężne i ekwiwalenty środków pieniężnych

Środki pieniężne i ich ekwiwalenty wyceniane są w wartości nominalnej. Wykazana w sprawozdaniu z przepływów pieniężnych pozycja środki pieniężne składa się ze środków pieniężnych zdeponowanych na rachunkach bankowych oraz rachunku rezerwy obowiązkowej w Narodowym Banku Polskim.

3.2.2. Aktywa i zobowiązania finansowe

Aktywa i zobowiązania finansowe klasyfikuje się w dniu ich nabycia lub powstania do następujących kategorii:

- aktywa finansowe i zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy, w tym aktywa i zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu,
- kredyty i pożyczki oraz inne należności Oddziału,

- aktywa finansowe utrzymywane do terminu zapadalności,
- aktywa finansowe dostępne do sprzedaży.

W momencie początkowego ujęcia składników aktywów finansowych lub zobowiązań finansowych Oddział wycenia je w wysokości kosztu (ceny nabycia) - według wartości godziwej uiszczonej lub otrzymanej zapłaty. Koszty transakcji są włączane do wyceny wartości początkowej aktywów i zobowiązań finansowych poza ujęciem aktywów i zobowiązań finansowych wycenianych do wartości godziwej przez wynik finansowy. Jeśli koszty transakcji są nieistotne można ich nie uwzględniać w wartości początkowej aktywów i zobowiązań finansowych. Aktywa przejęte za długi są wyceniane w wartości godziwej pomniejszonej o koszt sprzedaży.

Zgodnie z Ustawą i wydanymi na jej podstawie przepisami, w szczególności zgodnie z Rozporządzeniem w sprawie zasad rachunkowości banków wycena aktywów i zobowiązań finansowych na dzień bilansowy dokonywana jest według następujących zasad:

- aktywa finansowe i zobowiązania finansowe wyceniane w wartości godziwej przez wynik finansowy, w tym przeznaczone do obrotu wycenia się według wartości godziwej, a skutki zmiany wartości godziwej zalicza się odpowiednio do przychodów lub kosztów z operacji finansowych,
- kredyty i pożyczki oraz inne należności Oddziału, które nie są przeznaczone do obrotu, wycenia się według zamortyzowanego kosztu z uwzględnieniem efektywnej stopy procentowej, po pomniejszeniu o rezerwy celowe opisane w punkcie 3.2.2.1.,
- aktywa finansowe utrzymywane do terminu zapadalności wycenia się według zamortyzowanego kosztu z uwzględnieniem efektywnej stopy procentowej,
- aktywa finansowe dostępne do sprzedaży wycenia się według wartości godziwej, a skutki zmiany wartości godziwej odnosi się na kapitał z aktualizacji wyceny,
- aktywa finansowe, których wartości godziwej nie można wiarygodnie ustalić, wycenia się według zamortyzowanego kosztu,
- zobowiązania finansowe przeznaczone do obrotu, w tym instrumenty pochodne będące zobowiązaniami, wycenia się według wartości godziwej, z zastrzeżeniem, że zobowiązanie, które ma zostać zaliczone poprzez przekazanie instrumentu kapitałowego, którego wartości godziwej nie można wiarygodnie ustalić, należy wycenić w wysokości zamortyzowanego kosztu. Skutki zmiany wartości godziwej zobowiązań finansowych przeznaczonych do obrotu odnosi się odpowiednio

do przychodów lub kosztów z operacji finansowych,

- zobowiązania finansowe nieprzeznaczone do obrotu i niebędące instrumentami pochodnymi wycenia się w wysokości zamortyzowanego kosztu, z uwzględnieniem efektywnej stopy procentowej (z uwzględnieniem kwestii opisanej w punkcie 3.2.2.4.).

3.2.2.1. Należności kredytowe

Należności kredytowe Oddziału to kredyty udzielane klientom w rachunku bieżącym oraz kredyty dla osób fizycznych i dla przedsiębiorstw na zakup nowych i używanych samochodów, głównie marki Renault i Nissan. Kredyty w rachunku bieżącym podlegają wycenie w kwocie wymaganej zapłaty z uwzględnieniem należnych na dzień bilansowy odsetek, po pomniejszeniu o utworzone rezerwy celowe i odpis na odsetki. Kredyty detaliczne wyceniane są według zamortyzowanego kosztu z uwzględnieniem efektywnej stopy procentowej po pomniejszeniu o utworzone rezerwy celowe i odpisy na odsetki. Klasyfikacja do poszczególnych kategorii ryzyka dokonywana jest zgodnie z zasadami zawartymi w Rozporządzeniu w sprawie zasad tworzenia rezerw. Należności kredytowe klasyfikowane są do następujących kategorii:

- normalne,
- pod obserwacją,
- poniżej standardu,
- wątpliwe,
- stracone.

Kredyty detaliczne dla osób fizycznych klasyfikowane są do jednej z dwóch kategorii – normalne lub stracone.

Oddział dokonuje klasyfikacji ekspozycji kredytowych w oparciu o kryterium terminowości spłaty kapitału i odsetek oraz, w przypadku klientów innych niż osoby fizyczne, dodatkowo w oparciu o kryterium sytuacji ekonomiczno-finansowej dłużnika.

3.2.2.2. Rezerwy celowe i zasady odpisywania należności

Oddział tworzy rezerwy na ryzyko związane z działalnością Oddziału zgodnie z Rozporządzeniem w sprawie zasad tworzenia rezerw oraz zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Finansów w sprawie zasad tworzenia rezerw na ryzyko związane z działalnością banków, Dz.U.2021.1238 t.j. Oddział tworzy odpis na odsetki. Rezerwy celowe na ryzyko

związane z ekspozycjami kredytowymi zaklasyfikowanymi do poszczególnych kategorii oraz opisy na odsetki tworzy się w wysokości wymaganego poziomu rezerw zgodnie z zapisami Rozporządzenia w sprawie zasad tworzenia rezerw. Powyższe zasady tworzenia rezerw na ryzyko oraz tworzenie odpisów na odsetki dotyczy całego portfela kredytowego Oddziału.

Wymagany poziom rezerw wynosi:

- 1,5% podstawy naliczania rezerw na należności zaklasyfikowane do kategorii „normalne”,
- 1,5% podstawy naliczania rezerw na należności zaklasyfikowane do kategorii „pod obserwacją”,
- 20% podstawy naliczania rezerw na należności zaklasyfikowane do kategorii „poniżej standardu”,
- 50% podstawy naliczania rezerw na należności zaklasyfikowane do kategorii „wątpliwe”,
- 100% podstawy naliczania rezerw na należności zaklasyfikowane do kategorii „stracone”.

Oddział przy tworzeniu rezerw celowych na należności kredytowe i odpisów na odsetki uwzględnia wartość zabezpieczeń możliwych do zrealizowania.

Oddział dokonuje spisania należności stanowiącej ekspozycję kredytową zgodnie z Rozporządzeniem w sprawie zasad tworzenia rezerw, w ciężar utworzonej na nią rezerwy celowej i przenosi do ewidencji pozabilansowej do czasu jej umorzenia, przedawnienia lub spłaty w przypadku, gdy pozostaje zaklasyfikowana do należności "straconych" przez okres co najmniej roku oraz utworzona na nią rezerwa celowa równa jest kwocie należności pozostającej do spłaty, czyli że wartość netto należności jest równa zero. Wraz z przeniesieniem należności do ewidencji pozabilansowej Oddział przenosi również odpowiadającą jej rezerwę celową.

3.2.2.3. Dłużne papiery wartościowe

Dłużne papiery wartościowe zakwalifikowane do kategorii przeznaczonych do obrotu i kategorii dostępnych do sprzedaży wykazywane są w wartości godziwej. Na dzień 31 grudnia 2022 roku oraz 31 grudnia 2021 roku dłużne papiery wartościowe nie występowały.

3.2.2.4. Zobowiązania kredytowe

Zobowiązania kredytowe podlegają wycenie według zamortyzowanego kosztu z uwzględnieniem efektywnej stopy procentowej, za wyjątkiem zobowiązań o charakterze odnawialnym (odnawialne linie kredytowe, pożyczki krótkoterminowe, zobowiązania wobec klientów z tytułu rachunków bieżących), które są wyceniane w kwocie wymaganej zapłaty z uwzględnieniem odsetek naliczonych od zobowiązań należnych na dzień bilansowy.

3.2.3. Wartości niematerialne i prawne

Wartości niematerialne i prawne są rozpoznawane, jeżeli jest prawdopodobne, że w przyszłości spowodują one wpływ do Oddziału korzyści ekonomicznych, które mogą być bezpośrednio powiązane z tymi aktywami.

Wartości niematerialne i prawne są wyceniane według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, pomniejszonych o odpisy amortyzacyjne lub umorzeniowe, a także odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wartości niematerialne i prawne amortyzowane są metodą liniową w okresie odpowiadającym szacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności.

Przewidywany okres ekonomicznej użyteczności kształtuje się następująco:

- licencje – 2-5 lata,
- oprogramowanie komputerowe – 2-5 lat,
- inne wartości niematerialne i prawne – 2 lata.

Szacunki dotyczące okresu amortyzacji oraz metoda amortyzacji są przedmiotem przeglądu na koniec każdego roku obrotowego. Na dzień bilansowy Oddział każdorazowo ocenia, czy wartość bilansowa wykazanych aktywów nie przekracza wartości przewidywanych przyszłych korzyści ekonomicznych. Jeśli istnieją przesłanki, które by na to wskazywały, wartość bilansowa aktywów jest obniżana do ceny sprzedaży netto.

Rozpoczęcie amortyzacji następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym oddano wartości niematerialne i prawne do użytkowania.

Wartości niematerialne i prawne zakupione, lecz jeszcze nieoddane do użytkowania oraz zaliczki na poczet wartości niematerialnych i prawnych ewidencjonowane są w wydzielonej grupie wartości niematerialnych i prawnych - w nakładach na wartości niematerialne i prawne.

3.2.4. Środki trwałe

Środki trwałe są wyceniane według cen nabycia lub kosztów wytworzenia, pomniejszonych o umorzenie, a także o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.

Wszelkie koszty poniesione po wprowadzeniu środka trwałego do użytkowania, takie jak koszty napraw, przeglądów, opłaty eksploatacyjne, wpływają na wynik finansowy okresu sprawozdawczego, w którym zostały poniesione. Jeżeli możliwe jest wykazanie, że koszty te spowodowały zwiększenie oczekiwanych przyszłych korzyści ekonomicznych z tytułu posiadania danego środka trwałego ponad korzyści przyjmowane pierwotnie, to zwiększają one wartość początkową środka.

Środki trwałe amortyzowane są metodą liniową w okresie odpowiadającym szacowanemu okresowi ich ekonomicznej użyteczności, lub przez krótszy z dwóch okresów: ekonomicznej użyteczności lub prawa do używania.

Stawki amortyzacji stosowane dla środków trwałych wynoszą:

- inwestycje w obce środki trwałe – 10%,
- zespoły komputerowe – 30%,
- urządzenia techniczne – 10%,
- wyposażenie – 20%,
- środki transportu – 25%.

Rozpoczęcie amortyzacji następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu oddania środków trwałych do użytkowania.

Środki trwałe o niskiej jednostkowej wartości początkowej, to znaczy poniżej 10 tysięcy złotych, odnoszone są jednorazowo w koszty.

Szacunki dotyczące okresu ekonomicznej użyteczności oraz metoda amortyzacji są przedmiotem przeglądu na koniec każdego roku obrotowego w celu weryfikacji, czy zastosowane metody i okres amortyzacji są zgodne z przewidywanym rozkładem czasowym korzyści ekonomicznych przynoszonych przez ten środek trwały.

Na dzień bilansowy, wartość bilansowa rzeczowych aktywów trwałych poddawana jest przeglądowi w celu ustalenia, czy nie przekracza ona wartości przyszłych korzyści ekonomicznych. W przypadku, gdy przekracza tę wartość, jest ona obniżana do ceny

sprzedaży netto.

Koszty i przychody związane ze zbyciem środków trwałych zalicza się do pozostałych kosztów i przychodów operacyjnych.

3.2.5. Leasing

Oddział jest stroną umów leasingowych, na podstawie których przyjmuje do odpłatnego używania lub pobierania pożytków obce środki trwałe.

W przypadku umów leasingu spełniających co najmniej jeden z warunków wymienionych w art. 3 ust. 4 Ustawy, przedmiot leasingu jest ujmowany w aktywach jako środek trwały i jednocześnie ujmowane jest zobowiązanie w kwocie ustalonej na dzień rozpoczęcia leasingu jako niższa wartość spośród:

- wartości bieżącej opłat leasingowych ustalonej za pomocą stopy procentowej leasingu lub stopy procentowej korzystającego albo
- wartości rynkowej przedmiotu leasingu.

Opłaty leasingowe są dzielone między koszty finansowe i zmniejszenie salda zobowiązania w sposób umożliwiający uzyskanie stałej stopy odsetek od pozostałego do spłaty zobowiązania. Koszty finansowe ujmowane są bezpośrednio w rachunku zysków i strat.

Środki trwałe będące przedmiotem umowy leasingu finansowego są amortyzowane przez okres trwania umowy. Jednakże, gdy brak jest pewności co do przejścia prawa własności przedmiotu umowy, wówczas środki trwałe używane na podstawie umów leasingu finansowego są amortyzowane przez krótszy z dwóch okresów: przewidywany okres użytkowania lub okres trwania leasingu.

Opłaty leasingowe z tytułu umów, które nie spełniają warunków umowy leasingu finansowego, ujmowane są jako koszty w rachunku zysków i strat metodą liniową przez okres trwania leasingu.

3.2.6. Należności i zobowiązania wobec kontrahentów

Należności i zobowiązania wobec kontrahentów wykazywane są w kwocie wymagającej zapłaty, pomniejszonej w przypadku należności o odpisy aktualizujące.

Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty przez dokonanie odpisu aktualizującego. Odpisy aktualizujące wartość należności zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych – zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis aktualizujący.

Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne zmniejszają dokonane uprzednio odpisy aktualizujące ich wartość.

Należności umorzone, przedawnione lub nieściągalne, od których nie dokonano odpisów aktualizujących ich wartość lub dokonano odpisów w niepełnej wysokości, zalicza się odpowiednio do pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów finansowych.

3.2.7. Rozliczenia międzyokresowe czynne i bierne

Do czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów Oddział zalicza poniesione koszty dotyczące przyszłych okresów sprawozdawczych. Bierne rozliczenia międzyokresowe kosztów dokonywane są w wysokości prawdopodobnych zobowiązań przypadających na bieżący okres sprawozdawczy.

3.2.8. Instrumenty pochodne i rachunkowość zabezpieczeń

Instrumenty pochodne ujmuje się w księgach Oddziału w cenie nabycia stanowiącej wartość godziwą na dzień ujęcia instrumentu jako aktywa finansowe lub zobowiązania finansowe.

Na dzień bilansowy Oddział dokonuje wyceny instrumentu pochodnego do wartości godziwej, bez względu na to, czy jest to instrument zabezpieczający czy nie. Zmiany wartości instrumentu pochodnego ujmuje się w rachunku zysków i strat, chyba, że spełniają kryteria kwalifikujące je do zastosowania rachunkowości zabezpieczeń. Oddział nie stosuje rachunkowości zabezpieczeń.

3.2.9. Kapitał podstawowy

Od momentu połączenia RCI Bank Polska Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie z jego jedynym akcjonariuszem RCI Banque S.A. z siedzibą w Paryżu (Republika Francuska), Oddział nie posiada kapitału podstawowego.

3.2.10. Rezerwy

3.2.10.1. Rezerwa na ryzyko ogólne

Metodologia tworzenia rezerw na ryzyko ogólne jest ustalana zgodnie z obowiązującym Prawem Bankowym. Rezerwa na ryzyko ogólne służy pokryciu niezidentyfikowanego ryzyka związanego z prowadzeniem działalności bankowej. Rezerwa tworzona i rozwiązywana jest na podstawie dokonywanej przez Oddział oceny tego ryzyka, uwzględniającej w szczególności wielkość należności oraz udzielonych zobowiązań pozabilansowych. Decyzję o konieczności utworzenia rezerwy na ryzyko ogólne podejmuje Kierownictwo Oddziału.

Wielkość rocznego odpisu wynosi co najwyżej 1,5% niespłaconej kwoty kredytów i pożyczek pieniężnych, pomniejszonej o kwotę kredytów i pożyczek pieniężnych zakwalifikowanych zgodnie z rozporządzeniem w sprawie zasad tworzenia rezerw do kategorii straconych według stanu na koniec poprzedniego roku obrotowego. Kwota odpisu nie może być jednak wyższa niż kwota odpisu dokonywanego w tym samym roku z zysku za rok poprzedni na fundusz ogólnego ryzyka.

Oddział dokonuje odpisu nie częściej niż raz w miesiącu w równych kwotach. Do czasu dokonania odpisu na fundusz ogólnego ryzyka w bieżącym roku obrotowym podstawą wyznaczania kwot mogą być przewidywania lub propozycje tego odpisu zawarte w planie finansowym.

Oddział rozwiązuje rezerwę na ryzyko ogólne, jeżeli w ocenie Oddziału ustaną okoliczności uzasadniające dalsze jej utrzymywanie.

W okresie sprawozdawczym i poprzedzającym okres sprawozdawczy Oddział nie tworzył rezerwy na ryzyko ogólne.

3.2.10.2. Pozostałe rezerwy

Rezerwy ujmowane są wówczas, gdy na Oddziale ciąży istniejący obowiązek (prawny lub zwyczajowy) wynikający ze zdarzeń przeszłych i gdy jest pewne lub wysoce prawdopodobne, że wypełnienie tego obowiązku spowoduje konieczność wypływu środków uosabiających korzyści ekonomiczne oraz gdy można dokonać wiarygodnego oszacowania kwoty tego zobowiązania.

3.2.11. Odroczony podatek dochodowy

Odroczony podatek dochodowy jest ustalany metodą zobowiązań bilansowych w stosunku do wszystkich różnic przejściowych występujących na dzień bilansowy między wartością podatkową aktywów i pasywów a ich wartością bilansową wykazaną w sprawozdaniu finansowym.

Rezerwa na odroczony podatek dochodowy tworzona jest w odniesieniu do wszystkich dodatnich różnic przejściowych, chyba że rezerwa na odroczony podatek dochodowy powstaje w wyniku amortyzacji wartości firmy lub początkowego ujęcia składnika aktywów lub pasywów przy transakcji niestanowiącej połączenia przedsiębiorstw i w chwili jej zawierania nie ma wpływu ani na wynik finansowy brutto, ani na dochód do opodatkowania lub stratę podatkową.

Składnik aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego ujmowany jest w odniesieniu do wszystkich ujemnych różnic przejściowych i niewykorzystanych strat podatkowych przeniesionych na następne lata, w takiej wysokości, w jakiej jest prawdopodobne, że zostanie osiągnięty dochód do opodatkowania, który pozwoli wykorzystać ww. różnice i straty (chyba że aktywa z tytułu odroczonego podatku powstają w wyniku początkowego ujęcia składnika aktywów lub pasywów przy transakcji niestanowiącej połączenia przedsiębiorstw i w chwili jej zawierania nie mają wpływu ani na wynik finansowy brutto, ani na dochód do opodatkowania lub stratę podatkową).

Wartość bilansowa składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego jest weryfikowana na każdy dzień bilansowy i ulega stosownemu obniżeniu o tyle, o ile przestało być prawdopodobne osiągnięcie dochodu do opodatkowania wystarczającego do częściowego lub całkowitego zrealizowania składnika aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego.

Aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego oraz rezerwy na odroczony podatek dochodowy wyceniane są z zastosowaniem stawek podatkowych, które według uchwalonych do dnia bilansowego przepisów będą obowiązywać w okresie, gdy składnik aktywów zostanie zrealizowany lub rezerwa rozwiązana.

Z dniem 15 lipca 2016 r. do Ordynacji Podatkowej zostały wprowadzone zmiany w celu uwzględnienia postanowień Ogólnej Klauzuli Zapobiegającej Nadużyciom (GAAR). GAAR ma zapobiegać powstawaniu i wykorzystywaniu sztucznych struktur prawnych tworzonych w celu uniknięcia zapłaty podatku w Polsce. GAAR definiuje unikanie opodatkowania, jako czynność dokonaną przede wszystkim w celu osiągnięcia korzyści podatkowej, sprzecznej w danych okolicznościach z przedmiotem i celem przepisy ustawy podatkowej. Zgodnie z

GAAR taka czynność nie skutkuje osiągnięciem korzyści podatkowej, jeżeli sposób działania był sztuczny. Wszelkie występowanie (i) nieuzasadnionego dzielenia operacji, (ii) angażowania podmiotów pośredniczących mimo braku uzasadnienia ekonomicznego lub gospodarczego, (iii) elementów wzajemnie się znoszących lub kompensujących oraz (iv) inne działania o podobnym działaniu do wcześniej wspomnianych, mogą być potraktowane jako przesłanka istnienia sztucznych czynności podlegających przepisom GAAR. Nowe regulacje wymagają znacznie większego osądu przy ocenie skutków podatkowych poszczególnych transakcji.

Klauzulę GAAR należy stosować w odniesieniu do transakcji dokonanych po jej wejściu w życie oraz do transakcji, które zostały przeprowadzone przed wejściem w życie klauzuli GAAR, ale dla których po dacie wejścia klauzuli w życie korzyści były lub są nadal osiągane. Wdrożenie powyższych przepisów umożliwia polskim organom kontroli podatkowej kwestionowanie realizowanych przez podatników prawnych ustaleń i porozumień, takich jak restrukturyzacja i reorganizacja grupy.

3.2.12. Trwała utrata wartości aktywów niefinansowych

Na każdy dzień bilansowy Oddział ocenia, czy istnieją obiektywne dowody wskazujące na trwałą utratę wartości składnika bądź grupy aktywów. Jeśli dowody takie istnieją, Oddział ustala szacowaną, możliwą do odzyskania wartość składnika aktywów i dokonuje odpisu aktualizującego z tytułu utraty wartości, w kwocie równej różnicy między wartością możliwą do odzyskania i wartością bilansową. Strata wynikająca z utraty wartości jest ujmowana w rachunku zysków i strat za bieżący okres.

3.2.13. Uznawanie przychodów i kosztów

Uznawanie przychodów i kosztów odsetkowych jest związane z wyceną aktywów i zobowiązań finansowych przez Oddział według zamortyzowanego kosztu z zastosowaniem efektywnej stopy procentowej, jak opisano w punkcie 3.2.2.

Przychody z tytułu dopłat importerów, opłaty, prowizje bankowe związane z uruchomieniem kredytu oraz prowizja wypłacana dealerom w związku z uruchomionym kredytem są rozliczane wg ESP.

Przychody dotyczące oferowanych produktów ubezpieczeniowych uznawane są za prowizje z tytułu usługi pośrednictwa w sprzedaży ubezpieczeń na podstawie analizy treści ekonomicznej. Prowizje te są ujmowane zgodnie z zasadą współmierności przychodów i

kosztów oraz zasadą przewagi treści ekonomicznej nad formą prawną, zgodnie z zasadą stopnia zaawansowania usługi lub czynności w okresach, w których odbywa się świadczenie usług/wykonywanie czynności lub zakończenie wykonania ważnej czynności przez Oddział.

Pozostałe przychody operacyjne dotyczą świadczonych przez Oddział usług niefinansowych i uznawane są jako przychód w momencie wystawienia faktury dotyczącej danego roku obrotowego.

Opłaty i koszty działania Oddziału są ujmowane w rachunku zysków i strat w okresie sprawozdawczym, którego dotyczą.

3.2.14. Transakcje w walucie obcej

Aktywa i pasywa oraz pozycje pozabilansowe wyrażone w walutach obcych wykazywane są w złotych po przeliczeniu według średnich kursów ustalonych przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego obowiązujących na dzień bilansowy. Na dzień bilansowy Oddział posiadał zobowiązania w walucie obcej. Do wyceny zastosowano następujący kurs:

	31 grudnia 2022 roku	31 grudnia 2021 roku
EURO	4,6899	4,5994

Przychody i koszty w walutach obcych przeliczane są po kursie obowiązującym w dniu zawarcia transakcji. Powstałe z przeliczenia różnice kursowe zaliczane są odpowiednio do przychodów lub kosztów z pozycji wymiany.

3.3. Zmiany zasad rachunkowości

W ciągu okresu sprawozdawczego Kierownictwo Oddziału nie dokonało żadnych zmian zasad rachunkowości.

3.4. Informacje o znaczących zdarzeniach, jakie wystąpiły po dniu bilansowym, a nieuwzględnionych w sprawozdaniu finansowym

Po dniu bilansowym do dnia sporządzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy, to jest do dnia 02 czerwca 2023 roku nie wystąpiły zdarzenia, które nie zostały, a powinny być ujęte w księgach rachunkowych roku obrotowego.

3.5. Informacje o znaczących zdarzeniach, jakie wystąpiły w okresie sprawozdawczym

W ciągu roku obrotowego oraz w roku poprzedzającym rok obrotowy nie wystąpiły znaczące zdarzenia mające wpływ na istotną zmianę struktury pozycji bilansowych oraz wyniku finansowego Oddziału.

3.6. Informacje o znaczących zdarzeniach dotyczących lat ubiegłych, które zostały ujęte w sprawozdaniu finansowym roku obrotowego

W okresie sprawozdawczym roku obrotowego nie wystąpiły zdarzenia dotyczące lat ubiegłych, które powinny zostać ujęte w sprawozdaniu finansowym roku obrotowego.

3.7. Porównywalność danych finansowych za rok poprzedzający ze sprawozdaniem finansowym za rok obrotowy

Sprawozdania finansowe za bieżący i poprzedni okres sprawozdawczy sporządzono stosując zarówno identyczne zasady (politykę rachunkowości), jak i metody prezentacji danych w sprawozdaniu finansowym.

3.8. Błąd podstawowy

W bieżącym i poprzednich okresach sprawozdawczych Oddział nie dokonał korekt wynikających z ujawnienia błędu podstawowego.